

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně: **BONVER WIN, a.s.**, IČO: 258 99 651
se sídlem Praha 1, Jungmannova 32/25
zastoupený advokátem JUDr. Stanislavem Dvořákem, Ph.D.,
LL.M.
proti
žalovanému: se sídlem Praha 8, Pobřežní 394/12
Ministerstvo financí
se sídlem Praha 1, Letenská 15

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2024, č. j. MF-757/2015/3401-24

takto:

- I. Rozhodnutí ministra financí ze dne 5. 4. 2024, č. j. MF-757/2015/3401-24, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo na základě rozkladu žalobkyně zrušeno rozhodnutí ze dne 19. 5. 2015, č.j. MF 757/2015/3407-9, kterým byla zrušena povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry v části týkající se území dotčeného orgánu z důvodu jeho rozporu s OZV statutárního města Brna č. 1/2014, o regulaci provozu loterií a jiných podobných her a stanovení opatření k zabezpečení veřejného pořádku, ve znění pozdějších obecně závazných vyhlášek (dále jen „OZV“), a řízení bylo dle ust. § 90 odst. 4 ve spojení s ust. § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno. Dotčená OZV zakazovala provozování sázkových her podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterní zákon“), na celém území dotčeného orgánu.
2. Žalovaný rozhodoval o rozkladu žalobkyně poté, co bylo jeho předchozí rozhodnutí žalovaného zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 29. 9. 2021, č. j. 9 Af 8/2016 – 223, ve kterém soud uvedl:
„Soud sám však žalobní námitky na porušení práva EU a jeho zásad nevypořádával. Tyto žalobní námitky jsou totiž obdobné, jako námitky uplatněné žalobcem již ve správním řízení. V souladu s uvedenou povahou správního soudnictví, tak musí nejdříve učinit správní orgán. Přitom bude posuzovat otázky shrnuté ve výše zmíněném rozsudku Berlington Hungary“.
3. Kasační stížnost žalovaného byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 28. 3. 2023, č.j. 3 As 348/2021 – 53. NSS v tomto rozsudku závěrem uvedl:
„Předmětná otázka byla nicméně definitivně vyřešena dnes již ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle níž, namítá-li účastník řízení rozpor obecně závazné vyhlášky s unijním právem již ve správním řízení, jsou samy správní orgány povinny posoudit soulad takové obecně závazné vyhlášky s právem EU (srovnej např. rozsudky ze dne 25. 11. 2021, č. j. 10 As 300/2021 – 37, ze dne 18. 1. 2022, č. j. 10 As 434/2021 – 36, či již výše zmíněný rozsudek č. j. 1 As 333/2021 – 35).“

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, a to z důvodu, že ministr financí nepřipustně aplikuje § 66 odst. 2 správního řádu na základě nesprávného předpokladu, že odpadl důvod řízení, a v rozporu s ustanovením § 90 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) vyhodnotil, že není třeba se zabývat oprávněností rozhodovat o zrušení povolení k provozování loterií, jejichž platnost v mezidobí uplynula, ačkoliv mohl ministr ke zrušení rozhodnutí o zrušení povolení za současného zastavení řízení přistoupit jedině v případě, že jiné rozhodnutí ve věci by nemohlo mít význam pro náhradu škody, což je podmínka, která nebyla splněna.
5. Dle názoru žalobkyně důvod řízení neodpadl. Důvodem řízení je posouzení otázky, zda rozhodnutí o zrušení povolení bylo nezákonné, protože pokud by bylo nezákonné, znamenalo by to, že žalobkyně v důsledku nezákonného rozhodnutí nemohla provozovat svou podnikatelskou činnost na základě původních povolení, čímž ji vznikla majetková újma (škoda).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Z uvedených důvodů měla žalobkyně za to, že se ministr měl věcí zabývat věcně, viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2018, sp. zn. 7 As 70/2017, a komentářová literaturu.
7. Žalovaný dále nerespektoval závazný právní názor městského soudu, když se v řízení o vydání rozhodnutí o rozkladu nezabýval otázkou přítomnosti unijního prvku a v návaznosti na něj také námitkami žalobkyně týkajícími se rozporu OZV s právem EU.
8. Žalovaný k tomu uvedl, že jestliže odpadl důvod pro vydání napadeného rozhodnutí – předmět řízení - tím, že u dotčených povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry uplynula jejich platnost, nemohl ministr financí postupovat jinak, než podle § 90 odst. 4 s. ř.
9. Cílem ustanovení § 90 odst. 4 s. ř. tak není lpění na přehnaném formalismu, který by pak měl za následek spíše porušení principu procesní ekonomie, cílem je naopak ochrana účastníka řízení v případě, který by se zrušením rozhodnutí a zastavením řízení vůbec nemohl domáhat náhrady škody a přičemž v případě jiného rozhodnutí ve věci by takový postup možný byl, což ovšem není posuzovaný případ. Z hlediska uplatnění nároku na náhradu škody ve smyslu zákona o odpovědnosti státu skutečnost, že ministerstvo nezrušilo předmětné rozhodnutí pro nezákonnost, nemá pro žalobkyni žádný význam, neboť nezákonnost předmětného rozhodnutí byla vyslovena správním soudem, když ten napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního pro nezákonnost zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení (srovnej rozsudek Nejvyšší správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 7 Afs 79/2012-37 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 24. 3. 2016, 3 As 66/2015 - 30).
10. Vydání jiného rozhodnutí o rozkladu tak nemohlo mít z hlediska případně uplatňovaného požadavku na náhradu škody pro žalobkyni význam a s ohledem na tuto skutečnost tak ministr financí postupoval správně, když ve smyslu ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu toliko zrušil napadené rozhodnutí a řízení zastavil, neboť platnost předmětných povolení v mezidobí již uplynula a další rozhodování o jejich zrušení by tak bylo zcela bez významu.
11. Pro případné řízení o náhradě škody není významné, že nedošlo k formálnímu zrušení rozhodnutí pro nezákonnost, které by dle žalobkyně mohlo zakládat nárok na náhradu škody. Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. 30 Cdo 443/2013 „*trvání na formálním zrušení (změně) nezákonného rozhodnutí přehlíží cíl právní úpravy odpovědnosti státu za škodu,*“ (srovnej rovněž nálezy Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 1774/08-2 ze dne 9. 7. 2009 nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2201/10-2 ze dne 11. 4. 2013).
12. Vázanost právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku podle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), není absolutní a od vysloveného právního názoru se lze v odůvodněných případech odchýlit. Správní orgán se může od vysloveného názoru soudu odchýlit, např. tehdy dojde-li v mezidobí ke změně právní úpravy, vyjdou-li najevo nové skutečnosti nebo tehdy, je-li správnímu orgánu uloženo doplnit dokazování a nově zjištěný skutkový stav se od dříve zjištěného skutkového stavu značně odlišuje nebo se skutkový stav v důsledku dalšího dokazování natolik promění, že soudem vyslovený právní názor se stane neaplikovatelný (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2004, sp. zn. 2 Ads 16/2003). Důvodem nerespektování právního názoru soudu může být i judikatorní vývoj a odlišné závěry nadřízených soudů na řešenou problematiku (rozhodnutí NSS, ÚS, Soudního dvora Evropské unie či Evropského soudu pro lidská práva). Výjimečně lze akceptovat i odchýlení se od právního názoru soudu za situace *rebus sic stantibus*, vysvětlili

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

správní orgán v odůvodnění rozhodnutí podrobně důvody, z jakých tak učinil, a předešli konkurující právní argumentaci (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2011, sp. zn. 1 As 6/2011).

13. Podle rozsudků Nejvyššího správního soudu může být vázanost právním názorem soudu prolomena rovněž v důsledku nových skutkových zjištění. Takovým skutkovým zjištěním je podle názoru žalovaného i plynutí času a s tím spojené odpadnutí předmětu řízení. Před vydáním napadeného rozhodnutí byla učiněna nová skutková zjištění, a to taková, že platnost dotčených povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry již v mezidobí uplynula, přičemž tato změna měla za následek to, že závazný právní názor vyslovený Městským soudem v Praze v rozsudku č. j. 9 Af 8/2016 - 223 ze dne 29. 9. 2021 se stal nadále neaplikovatelným. Vzhledem k tomu, že uplynutí platnosti povolení k provozování loterie nebo jiné obdobné hry samo o sobě obстоjí jako skutečnost pro zrušení rozhodnutí o zrušení povolení, ministr financí neposuzoval případný rozpor OZV města Brna č. 1/2014 s právem Evropské unie. Učinil tak mimo jiné s ohledem na zásadu rychlosti a procesní ekonomie, neboť je zcela bez významu přezkoumávat zrušení povolení, jejichž platnost zanikla. I v případě, kdy by takové hodnocení učinil, nemohlo by mít pro nyní napadené rozhodnutí žádný význam.
14. Ve zrušujícím rozsudku ostatně bylo ministru financí uloženo, aby v první řadě posoudil, zda je oprávněn znovu rozhodovat o zrušení povolení k provozování loterií (jejichž časové omezení již v mezidobí uplynulo). Právě po tomto posouzení dospěl ministr financí k závěru, že je na místě postupovat dle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu. Postup dle § 90 odst. 4 správního řádu je přitom vyhrazen právě pro situace, kdy odvolací orgán zjistí, že v řízení nastal některý z důvodů podle § 66 odst. 1 nebo 2 správního řádu, což v takovém případě znamená, že se ve věci neprovádí přezkum podle § 89 odst. 2 správního řádu a pouze se odůvodní důvod pro zastavení řízení. K pojmu "bez dalšího" Nejvyšší správní soud osvětlil, že v případě splnění podmínek pro zastavení řízení stanovených v odstavci 4 tohoto ustanovení je odvolací správní orgán oprávněn zastavit řízení „bez dalšího“, aniž by reagoval na všechny odvolací námitky. V takovém případě je odvolací orgán povinen vypořádat pouze ty námitky, které souvisí s důvodem zastavení řízení. (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 As 313/2017).
15. S ohledem na výše uvedené tak lze uzavřít, že ministr financí nebyl v dané věci povinen řídit se vysloveným právním názorem správního soudu, když k důsledku nově zjištěných okolností dospěl k závěru, že je na místě postupovat dle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu, a dále že nebyl povinen zabývat se důkazními návrhy žalobkyně, kterými podporuje svá tvrzení, že příjemci služby byli nikoliv pouze občané České republiky, ale rovněž občané dalších členských států Evropské unie, neboť takové důkazní návrhy šly nad rámec předmětu řízení ve smyslu ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je důvodná.
17. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

18. Podle § 90 odst. 4 správního řádu, *jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.*
19. V publikaci Správní řád. Komentář, Wolters Kluwer (ČR), Praha, 2022 se uvádí: *Komentovaný odstavec řeší situaci, kdy zjistí odvolací správní orgán, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení tedy některá ze skutečností předvídaných v § 66, popř. zvláštním zákonem. Skutečnost odůvodňující zastavení řízení mohla nastat ještě předtím, než byl spis předán k vyřízení odvolacímu správnímu orgánu, ale i poté. Odvolací správní orgán v takovém případě zruší napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a řízení zastaví. Nastal-li důvod zastavení ještě před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu, měl zastavit řízení správní orgán prvního stupně (§ 88 odst. 2).*

Odvolací správní orgán nebude postupovat podle odstavce 4 jen z důvodu, že nastala skutečnost odůvodňující zastavení řízení, ale bude postupovat podle ustanovení o věcném vyřízení odvolání podle odstavce 1 nebo 5, jestliže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

20. Dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu, *řízení vedené z moci úřední správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.*
21. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu opravňuje odvolací správní orgán zastavit řízení, *jestliže nastal některý z důvodů pro zastavení řízení, přičemž tyto důvody jsou obecně vymezeny v § 66 správního řádu. Z tohoto ustanovení zároveň vyplývá, že pro zastavení správního řízení musí být kumulativně splněny dvě základní podmínky, a to a) musí zde existovat skutečnost odůvodňující zastavení řízení podle § 66 správního řádu, případně jiného zákona, a současně b) jiné rozhodnutí o odvolání než rozhodnutí podle § 90 odst. 4 správního řádu nemůže mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.*
22. Osmý senát v obdobné věci žalobkyně ohledně jiného rozhodnutí žalovaného, kterým prvostupňové rozhodnutí o zrušení povolení také zrušil a řízení dle ust. § 90 odst. 4 správního řádu zastavil, ve svém rozsudku ze dne 27. 3. 2024, č. j. 8 Af 18/2023- 50 shledal tento postup žalovaného v rozporu jednak s ust. 66 odst. 2 s.ř.s. a jednak s ust. § 90 odst. 4 s. ř. s., když uvedl:

„O litispendenci se v projednávaném případě nejedná a o odpadnutí důvodu řízení ve smyslu § 66 odst. 2 správního řádu nelze uvažovat, když nedošlo k naplnění ani jedné ze dvou podmínek stanovených v tomto ustanovení. První podmínka není splněna, neboť účastník řízení stále existuje. Již jen z tohoto důvodu nelze § 66 odst. 2 správního řádu využít. Pokud jde o druhou podmínku, již je odpadnutí důvodu řízení, pak důvod řízení spočívá v otázce, zda předmětná zařízení byla provozována v souladu s danou obecně závaznou vyhláškou, či nikoliv. Ani druhá podmínka není splněna, protože skutečnost, že některým povolením uplynula doba platnosti, nic nemění na tom, zda předmětná zařízení byla v rozhodné době provozována v souladu s danou obecně závaznou vyhláškou, či nikoliv.“

„Soud pak k obsahu vyjádření žalovaného doplňuje, že rozhodně nesouhlasí s výkladem ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu tak, jak jej provedl žalovaný ve svém vyjádření.“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Žalobkyni totiž, pokud žalovaný rozhodne o rozkladu tak, že jej zamítne a rozkladem napadené rozhodnutí potvrdí jako věcně správné, žádný nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutí nevznikne. Naopak, pokud by žalovaný rozkladu vyhověl a rozkladem napadené rozhodnutí jako nesprávné zrušil, vznikl by žalobkyni nárok na náhradu škody.“

23. Osmý senát na svých shora uvedených závěrech (které sdílel se sedmnáctým senátem, viz jeho rozsudek ze dne 30. 1. 2024 č. j. 17 Af 16/2023- 49), trvá a má za to, že jsou platné i pro tento případ, a že nebylo možné řízení zastavit s odkazem na ust. § 66 odst. 2 správního řádu. Žalovaný proto měl tuto otázku vyřešit a rozklad zamítnout a rozhodnutí potvrdit nebo rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 1 písm. a) jako nezákonné zrušit a řízení zamítnout. Žalobní námitka je tak důvodná.
24. Dále také osmý senát rozhodně nesouhlasí se žalovaným, že je pro žalobkyni zcela bez významu přezkoumávat zrušení povolení, jejichž platnost zanikla. Pokud by bylo zrušení platnosti těchto povolení zákonné, žalovaný měl rozklad zamítnout a žalobkyni by nevznikl nárok na náhradu škody v souvislosti se zákazem tato výherní zařízení provozovat, kterou by musela Česká republika žalobkyni vyplácet. Pokud by dospěl žalovaný k tomu, že toto zrušení bylo v rozporu s právem EU, měl zrušující prvostupňové rozhodnutí z tohoto důvodu zrušit jako nezákonné a žalobkyni by vznikl nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutí.
25. Osmý senát rovněž považuje za důvodnou námitku, že žalovaný byl vázán právním názorem soudu uvedeným v jeho rozsudku ze dne 29. 9. 2021, č. j. 9 Af 8/2016 – 223, a který byl vydán v době, kdy již předmětná povolení zanikla. Byl-li by správný závěr žalovaného, že uplynutím platnosti povolení již není vázán právním názorem soudu, soud by povinnost opětovného přezkumu těchto povolení vůbec nenařídil. Co se týče povinnosti přezkoumat tato povolení s ohledem na „aktuální platnou obecně závaznou vyhlášku“, má soud za to, že bylo míněno aktuální v době platnosti povolení, nikoliv aktuální v době rozhodování žalovaného. Takový závěr by neměl žádné logické opodstatnění, jelikož řízení samotné bylo zahájeno dle ust. § 43 odst. 1 zákona o loteriích a jiných podobných hrách z důvodu, že byla vydána OZV, která takové provozování zakazovala, tedy nastala *okolnost, pro kterou by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit*. Bylo tedy povinností žalovaného, jak uvedl městský soud ve shora uvedeném rozsudku posoudit *soulad zrušení příslušných rozhodnutí o povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry s právem Evropské Unie a jeho zásadami*. Žalobní námitka je tak rovněž důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Protože soud shledal žalobní námitky důvodnými, podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil toto rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) vysloveným v tomto rozsudku. V dalším řízení se ministr bude řídit právním názorem již vysloveným v rozsudku ze dne 29. 9. 2021, č. j. 9 Af 8/2016 – 223, a posoudí soulad zrušení příslušných rozhodnutí o povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry s právem Evropské unie, a prvostupňové rozhodnutí buď zruší jako nezákonné nebo rozklad žalobkyně zamítne a rozhodnutí potvrdí jako věcně správné.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobkyně jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. října 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.